

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

37a 1/10

Nr 21072.

Kl. 37a, 7/01.

Albert Krauss
(Łódź, Polska).

E 04 b 1/10

Budynek drewniany z desek, łat oraz ich odpadków.

Zgłoszono 21 marca 1932 r.
Udzielono 11 lutego 1935 r.

Przedmiotem wynalazku jest wyzyskanie drugorzędnych materiałów drewnnych, jak desek, łat oraz ich odpadków, do budowy budynków drewnianych.

Stropy, ściany i wiązania dachowe budynków według wynalazku składają się z desek lub ich odpadków o krawędziach nierównanych, przylegających płaską powierzchnią do siebie i zbitych ze sobą gwoździami.

Przykład wykonania wynalazku uwiódczniono na rysunku. Fig. 1 przedstawia węgiel budynku, fig. 2 zaś część budynku, złożoną ze ściany, okna, stropu i więźby dachowej w widoku perspektywicznym.

Budowa ścian budynku, będącego przedmiotem wynalazku, polega na tem, że na fundamentach umieszcza się podwaliny, na

których układa się deski lub ich odpadki, jedno na drugich w warstwy d płaskimi powierzchniami ku sobie i zbija się je ze sobą gwoździami, tworząc tym sposobem ściany.

Na węglach krzyżuje się i dobiera odpowiedniej długości deski a i b , aby sięgały mniej więcej do projektowanego okna lub drzwi. Po wzniesieniu ścian, otwory okienne i drzwiowe wyrównywa się piłą, poczem ustawia się futryny.

Na górnych krawędziach ścian układa się odpowiedniej grubości ramę e z wyłobieniem h od zewnętrznej strony ściany. Na powyższej ramie e opiera się strop, złożony z desek f , ułożonych płaskimi powierzchniami do siebie, wyłobione zaś i haczykowate końce desek stropowych zagłębia się w wyłobieniu h , zabezpieczając tym

sposobem ściany od rozsunienia się. Cała ta konstrukcja jest zbita gwoździami. Wyżej opisana konstrukcja stropu w porównaniu ze stropami zwykłymi jest cienka, lekka i może być wykonana bez podłoża izolacyjnego, polepy i trzcinowania, przyczem dźwięk, pochodzący z innych pięter, zostaje całkowicie stłumiony.

Zamiast słupów, podpierających dach, ustawia się pionowo pomiędzy deskami stropowymi 2 krótkie deski *g*, oddzielone od siebie jedną deską stropową *k* i przybite gwoździami do przylegających desek stropowych. Między górnymi końcami desek *g* przytwierdza się gwoździami lub śrubami pojedyncze deski *i*, zastępujące krokwie.

Na tak skonstruowanej więźbie kładzie się zwykle pokrycie dachowe.

Ułożone napłask deski oraz ich odpadki tworzą przedstawiony na fig. 1 węgiel w ten sposób, że koniec *a* każdej deski pierwszej warstwy przylega krawędzią do boku deski *b*. Płaszczyznę, utworzoną w ten sposób, nakrywa się deską *c* i tak dalej.

Fig. 2 przedstawia część budynku drewnianego. Więźba dachu według wynalazku odróżnia się od zwykłych lekkością i zarazem wytrzymałością przy małym zużyciu materiałów. Budowa budynków drewnianych według wynalazku nie wymaga żadnej uprzedniej obróbki materiałów, lecz wykonywana może być wprost z surowca, zwiezionego na miejsce budowy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Budynek drewniany z desek oraz ich odpadków, znamienny tem, że jego ściany składają się z warstw (*d*) desek oraz ich odpadków, ułożonych napłask na sobie i zbitych ze sobą gwoździami, przyczem wystające na powierzchni ściany, niewyrównane krawędzie desek i ich odpadków tworzą podkład pod tynk.

2. Budynek drewniany, według zastrz. 1, znamienny tem, że jego strop składa się z desek oraz ich odpadków (*f*), ustawionych na rąb na ramie (*e*), przylegających napłask do siebie i zbitych ze sobą gwoździami, przyczem wyźłobione haczykowate końce desek wchodzą w wyźłobienie (*h*) ramy (*e*), wystające zaś ze stropu niewyrównane krawędzie desek zastępują trzcinowanie, tworząc podkład pod tynk.

3. Budynek drewniany według zastrz. 2, znamienny tem, że wiązania dachowe tworzą dwie deski (*g*), wstawione w pewnych odstępach pionowo między deskami stropowymi i oddzielone od siebie jedną deską stropową (*k*), przyczem między deskami (*g*) na odpowiedniej wysokości są umieszczone zastępujące krokwie deski (*i*), przytwierdzone gwoździami lub śrubami odpowiednio do pochyłości dachu.

Albert Krauss.

Fig. 1.

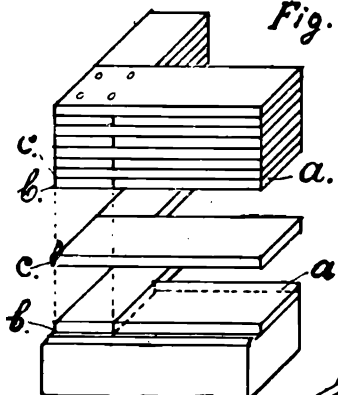

Fig. 2.

